

عنوان مقاله:

انواع نیروهای انگیزشی و نقش آنها در ایجاد روانی در تکلم به زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی

محل انتشار:

مجله روش ها و مدل های روان شناختی، دوره 9، شماره 31 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

غلامحسین شاهینی - استادیار بخش زبانهای خارجی و زبانشناسی، دانشگاه شیراز

فاطمه شاه امیریان - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

با توجه به نقش روانی در تکلم، مطالعه ی کیفی حاضر با استفاده از مصاحبه ی باز به بررسی نقش انگیزه و انواع نیروهای انگیزشی در بهبود روانی در تکلم به زبان انگلیسی پرداخته است. بدین منظور ۱۷ نفر (۷ زن و ۱۰ مرد) از افرادی که زبان انگلیسی را بسیار روان صحبت می کردند و این روانی در تکلم را در محیطی خارج از کشورهای انگلیسی زبان مانند ایران بدست آورده بودند، به صورت هدف مند برای مصاحبه برگزیده شدند. شرکت کنندگان شامل ۱۱ زبان آموز از دانشگاه شیراز و دانشگاه آزاد اسلامی شیراز و ۶ نفر از مدرسان موسسات زبان انگلیسی در شیراز بودند. پس از ضبط صوتی مصاحبه ها و پیاده نمودن آنها، داده ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. بر اساس نتایج، انگیزه عامل اصلی روانی در تکلم بود که موجب ایجاد اشتیاق و پشتکار در سخن گوینان گردید. یافته ها حاکی از آن بود که هرچند سخن گوینان از انگیزه ی درونی و بیرونی برخوردار بودند اما انگیزه ی درونی نقش مهم تری در روانی در تکلم از خود نشان داد. همچنین سخن گوینان از سویی از انگیزه های درونی دانش، دستاورد و تحریک برخوردار بوده و از سوی دیگر از انگیزه های خارجی تنظیم بیرونی، تنظیم مقررات مداخله ای و تنظیم مشخص شده بهره جستند. بر خلاف انگیزه ی یک پارچه، انگیزه ی ابزاری هیچ نقشی در پیشبرد روانی در تکلم این افراد ایفا نمود. به علاوه، تمام سخن گوینان روانی در تکلم خود را به منظور اهداف فردی بهبود بخشیدند تا اهداف جمعی.

کلمات کلیدی:

انگلیسی به عنوان زبان خارجی، مهارت های زبان، انگیزه، تکلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1913940>

